

Redacția, Administrația,
și Tipografia
Brașov, piața mare Nr. 30.
Scrisorile nefrancate nu se
primesc. — Manuscrisurile nu se
returnează.
INSCRIBTE se primesc la Admi-
nistrația în Brașov și la ur-
mătoarele Birouri de anșurări:
în Viena: M. Ditsch, Heinrich
Kissel, Rudolf Mosse, A. Oppelits
Nachfolger; Anton Oppelits. J.
Dumetier, în Budapesta: A. V.
Goldberger, Eckstein Bernat; în
București: Agence Havas, Suc-
ursale de Roumanie; în Ham-
bur: Karoly & Laemann.
Prețul inserțiilor: o soră
ramond pe o coloană 8 or. și
30c. timbru pentru o publi-
citate. Publicări mai dese după
tarif și învoială.
București pe pagină a 3-a o
pari 10 or. sau 30 bani.

GAZETA TRANSILVANIEI.

ANUL LVIII.

„Gazeta” iese în săptămânii di.
Abonamente pentru Austro-Ungaria:
Pe un an 12 fl., pe șase luni
6 fl., pe trei luni 3 fl.
N-rii de Duminecă 2 fl. pe an.
Pentru România și străinătate:
Pe un an 40 franci, pe șase
luni 20 fr., pe trei luni 10 fr.
N-rii de Duminecă 8 franci.
Se primumără la toate oficiile
poștale din țară și din afară
și la dd. colectorilor.
Abonamentul pentru Brașov
administrația, piața mare,
Târgul Inului Nr. 30 etajul
I.: pe un an 10 fl., pe șase
luni 5 fl., pe trei luni 2 fl. 50 or.
Cu dusul în casă: Pe un an
12 fl., pe șase luni 6 fl., pe trei luni
3 fl. Un esemplar 6 or. v. a.
sau 15 bani. Atât abonamen-
tele cât și inserțiile sunt
a se plăti înainte.

Nr. 194.

Brașov, Vineri, 1 (13) Septembrie

1895.

Banffy la Șimleu.

După Csaky a urmat Banffy. În darea de semă, ce-a făcut-o înaintea alegătorilor săi din cercul Șimleului, în 9 l. c., voinicosul ministru-președinte și-a băgat totă înțelepciunea sa politică și programul, după care voiesce să lucreze în viitor.

Cu toate „minunile”, ce le-a făcut până acuma, Banffy totuși simte necesitatea de a-și face popularitate, căci omul nu știe ce va mai fi în viitor, și așa a intrat cu curaj în Șimleu, purtând drapelul „statului național maghiar”.

Încă la intrarea sa în Șimleu, Banffy a știut să cucerească inimile celor ce l-au întâmpinat printr-o declarație foarte ademenitoare, dicând despre sine, că el este acela, „care și-a pus ca țintă supremă consolidarea statului național maghiar”. Această declarație o făcu ministrul-președinte în răspunsul, ce l'a dat la discursul de bineventare, cu care a fost salutat la gară. El adăuse tot-odată: „Nu voi să fac la acest loc declarații politice, dăr atâta totuși amintesc, că m'a impresionat plăcut provocarea la caracterul național din partea oratorului d-vostre. Știu bine, că asta este o vechie însușire a d-vostre și tocmai pentru aceea sper eu siguranță, că atât tendințele mele, cât și în general ale guvernului, desfășurate în interesul ideii de stat național, vor întâmpina întotdeauna aprobări din partea d-vostre”.

Acesta, ce-i drept, a fost pentru d-l Banffy cea mai bună recomandare pentru ce-a captiva încă dela început inimile conaționalilor săi. În același timp însă, aceste cuvinte de recomandare ale lui Banffy au fost și o formală și hotărâtă declarație de război în contra naționalităților, căci când un ministru-președinte vine și declară în public, că și-a pus ca scop de frunte

consolidarea statului național maghiar, acesta este identic cu contopirea prin foc și fer a popoarelor nemaghiare, va să dică cu maghiarisarea forțată.

După toate acestea abia mai era lipsă, ca d-l Banffy să-și dea așa multă silință de-a convinge pe alegătorii săi, maghiari și evrei, că el nu-i frate de cruce cu „agitatorii”. Acesta era, credem, de prisos, de-ore-ce a fost prea destul, că deja la sosire s'a declarat ca dușman al naționalităților, pentru-ca cei de-o pănură cu el se nusteau la îndoială, că densusul ca ministru-președinte va face tot posibilul spre a susține și întări sistemul asupritor față cu naționalitățile.

Dăr d-l Banffy poate că a trebuit să introducă capitulul „agitației naționalităților” cu astfel de asigurări și amenințări pro futuro, pentru ca să potă ajunge la concluziunea, că guvernul se va vedea îndemnat de-a face încurcări propunerii pentru amnestierea mai multor întemnițați din pricina „agitației”. Propusul acesta, după noi, stă în legătură cu serbările mileniului, ceea ce însă Banffy retace, vrând să dea cestiunei amnestiei, care se impune de sine la asemenea ocaziuni, coloritul unui act special de generozitate al guvernului. Însă la aceste, precum și la alte puncte ale vorbirii sale ni-se va mai da ocaziune să revenim. Pentru acuma lăsăm să urmeze un extras din discursul său.

Discursul ministrului-președinte.

În 9 Septembrie n. ministrul-președinte baron Desideriu Banffy s'a dus la Șimleul-Silvaniei, unde având în busunar vorbirea stabilită în consiliul de miniștri, a ținut-o înaintea alegătorilor săi.

Drept introduce ministrul-președinte amintiri greutățile cu cari s'a întâlnit deja la începutul carierei sale de șef al guver-

nului actual. El accentuă în deosebi alipirea neclătită a guvernului la pactul din 1867 și la executarea legilor bisericesci-politice. Conteză însă la cumpănirea fiă-cărui cetățen al statului și la patriotismul lor, deci privește cu încredere la 1 Octombrie, ziua, când vor intra în vigoare legile bisericesci. Ordinațiunile esecutive ale guvernului arată, că tendințele lui nu ținesc la vătămarea intereselor confesionale. Problema guvernului va fi mai departe de-a face să treacă prin parlament și de a introduce și proiectele bisericesci restante.

După acesta parlamentul va desbata budgetul pe 1896. La preliminarea budgetului guvernul s'a nisuit, ca să aducă în armonie lipsele crescende ale statului cu visteria publică. În situațiunea financiară nu este nici un simptom, din care s'ar pute deduce la o recidivă, și deși grelele urmări ale raporturilor economice n'au rămas fără influență și asupra finanțelor, totuși e neîntemeiată presupunerea, că echilibrul financiar al statului ar fi conturbat.

Parlamentul va lua apoi în desbatere proiectele despre judecătorii administrative și despre procedura penală. Apoi vin serbările milenare față de cari guvernul va face cât mai curând propozițiuni.

Banffy se ocupă apoi foarte amănunțit cu reforma administrativă. Guvernul va înainta camerei acest proiect deja la începutul sesiunii parlamentare, însă nu-l va pute desbata decât la începutul anului 1897. Anul milenar nu este acomodat pentru desbaterea acestor fel de lucrări. E posibil însă, că cestiunea bancei se va pute rezolva deja în 1896.

Vorbind apoi despre cestiunea naționalităților și despre agitațiunile socialiste, duse următoarele:

„Referitor la legislativa justițiară, de mai multe-ori ne întâlnim cu părerea, că în interesul curmării agitațiunilor socialiste și de naționalitate, ar trebui să se ia anumite dispozițiuni de drept punitiv.”

„Nu suferă îndoială, că atât pe terenul socialist, cât și în cercul naționalităților din patriă există agitatori fără suflet, cari mai ales conduși de vanitatea proprie

său de mândrimea de-a juca rol, și nu arare-ori din interes material josnic — se nisuesc a crea nemulțămire prin fantasii deșerte și mai mult nerealisabile și a ațîța pe consoții lor; această lucrare a lor cade și în cercul de naționalitate; prin gravamine iscodite și prin minciuni se nisuesc a agita pe conaționalii lor contra patriei comune și a ideii de stat maghiar, și cu pretensele plângeri ale naționalităților umplu totă lumea.

„Nu se poate nega, că astfel de agitațiuni continue află și ore-care răsunet la poporul neorientat, care afară de cele ce se petrec la vatra sa, nu se ocupă cu alte cestiuni; însă trebuie să ne încredem în trezvia poporului, care în cele din urmă va vedea, că are de a face cu apostoli falși, cu amăgitori.”

„Din cauza acesta guvernul maghiar actualmente nici nu intenționează a propune în parlament a-se lua dispozițiuni legislative excepționale contra indicatilor agitațiunii, ceea-ce însă nu eschide, de-a urmări cu trează atențiune mișcarea ivită; și acolo, unde într'adevăr este motivat, să se aplicăm măsurile de retrasiune, ce ni-le dau legile esistente contra agitatorilor. Decă însă — de ceea-ce cred că nu tribue să ne mai temem — agitațiunile fără suflet vor lua astfel de proporțiuni, încât mijlocele legale esistente nu se vor arăta suficiente pentru înfrânarea lor, atunci guvernul nu va esita, oa în interesul liniștei poporului sedus, să propună și să practice astfel de măsuri legislative, cari ar lovi în modul cel mai riguros pe agitatori.”

„Între toate împerejurările vom îngrijii, ca să nu se potă trage la îndoială, că statul maghiar are putere și o știe să o folosească, decă vor trebui înfrânate tendințele îndreptate contra siguranței și liniștei sale, și înfrânați și agitatorii.”

„Însă, cum am dîs, am deplină speranță, că nu va fi lipsă de acesta. Rețeaua calumniilor și a tot felul de apucături și minciuni, țesută prin multă ostentă cu scopul de-a ațîța pe locuitorii nemaghiari ai patriei contra ideii de stat maghiar și a discreditat națiunea maghiară înaintea străinătății, începe deja să se rupă foarte tare.

FOILETONUL „GAZ. TRANS.”

Drăguții.

Novelă, de E. Măglașiu.

Măriora era un ânger.

— „Un ânger?! Fugi!” imi vei dice. „Acesta o spune fiă-care despre iubita lui”.

Nu suride însă cu neîncredere, naive cetitor!

Măriora, ori cum, era un ânger și încă din pănura celor ceresci. Aripă, e drept, nu avea ea; nici măcar cu unele de aluminiu nu a învrednicit-o milostivul Dumnezeu, cu cari să potă sbura din eremitagiul său, scii, ca o păsărică din colivă. Ferestrile de cătră stradă erau destul de mari, nu erau însă făcute spre a servi drept ușe, ci spre alt scop le folosia Măriora, și pe lângă toate acestea ea era nici mai mult, nici mai puțin, decât un ânger.

Ângerii din trecutele vremi s'au mai și cam schimbat; noi „modernii” cu totul alt-cum ne închipuim ângerii, precum multe din vremea vechie alt-cum ni-le închipuim astăzi.

— „Dăr acesta e prelegere teoretică despre ângerii”, imi vei dice.

Așa e, ai dreptate. Să trecem dăr dela ângerii, în general, la ângerul Măriora în special.

Măriora era un ânger, căci era frumoasă de-ți fura nu numai mințile, dăr și inima. Cu părul în valuri de aur ougător, cu gâtul alb, ca cașul, cu gura mică și rumenă, care când ridea — și ridea des și bucură — lăsa să se vadă două rânduri de dinți mici, bine înșirați și albi ca néua. Ea avea frunte potrivită, sprincene bine pronunțate, ce muriau pe nesimțite pe temple, gene lungi încrețite ușor, ochi de un albastru ceresc și tăiați în forma migdalelor, buzele rumene, ca un boboc de trandafir, să le îneci într'un sărutat, obrații ei, ca două mere domnesci, formau o admirabilă amestecătură de roșu și alb.

Și apoi las', că era tină, numai de vr'o șese spre-șapte ani, și că avea o frăgețime copilărească atât de neprețuită în podoba unei femei. Tote mișcările, căutătura, glasul cel dulce al ei aveau ceva deosebit, un aer de un sêlbatec încântător, ce o asemăna cu o căprioară sprintenă.

Ionel nu se putea opri de a-o fura

forțe des cu cōda ochiului; începuse a avea o plăcere involuntară de a-și odihni ochii asupra Măriorei. Ii număra rënd pe rënd zimbetele cu cari ea îl făcea ferocit, analiza gesturile și jocul fisionomiei acestei copile, care la început potă nici n'a visat, că acțiunile sale formeză subiectul unor visări profunde. Lui Ionel îi ridea inima, când își vedea „pușorul” venind la ferestră repede și ușoră ca un fulg, sprintenă și caldă la gânduri. Aripă ar fi voit să aibă, să sbōre la dēnsa sus, pentru a-și deschide inima și a-i esprima cu miș de miș de lacrimă și încântări simțimentele ce-i umpleau inima.

Copila la rëndul ei nu scăpa nici un prilej de a privi pe Ionel, și încă cu multă gingășie. El era frumos, cu părul în bucle, cu privire profundă și melancolică, cu surris serios, dăr atrăgător, era cam închis din fire, ca ori-ce orfan, care de timpuriu a început a pasce nevoile vieții.

Crescut fără să știe, că mai este în lume și alt-oeva afară de necaz, chinuri și dureri, acum se simțea mai ușurat și destul de ferocit. Veselia își așternu o gingășie peste obrazul lui vëlul său trandafir și o serenitate admirabilă a început să-i cuprindă sufletul.

Ionel se afla în vârsta în care necesitatea de-a iubi cuceresce pe om, și această necesitate era cu atât mai mare' la el, cu cât pân' aci trăise curat, păstrând cu o îngrijire gelosă iluziunile pe cari alții se arată atât de grăbiți a-le risipi. Romane încă nu prea cetise, și realitatea atât de aspră pentru Ionel nu putuse pân' acum să-i dea nici cea mai mică idee despre iubire. Natural deci, ca Ionel să vadă toate din jurul său numai în raport cu Măriora. Și de și îi crescea convingerea, că în ochii ei a descoperit ceea-ce pân' acum în zadar a căutat, că ea e sufletul, e totul pentru el.

Dăr apoi visurile și vedeniile ceresci, ce le avea el în nopți de insomnie! Părea, că călătorește în regiuni îndepărtate; un basm era viața lui, când se dădea somnului; ea era fată de împărat, cu părul de aur, cu teintul feței alb ca crinul, cu dinții de mărgăritar, cu buzele rumene, ca un boboc de trandafir. Nu vedea, decât ochii cei mari albaștri ai Măriorei și blânda ei figură, ce părea zugrăvită în fața lui.

Inima lui Ionel se amăria însă cu atât mai tare, când nu-și putea vedea „pușorul” la ferestra sub care visase atâta vreme. Un stol de gânduri grele începeau a-i face

Forțe mulți, cari au dat credință acestor calomnii și minciuni, încep să vadă, că au fost seduși. Odată cu desmetecirea, agitațiunea națională însope a-și pierde efectul, și astfel nici nu trebuie să luăm contra ei măsuri excepționale.

„Ba o astfel de netăgăduită întorcere spre bine a situațiunei dă prilej guvernului, ca deja cât mai curând, se facă propuneri de grațiere a prizonierilor osândiți în urma aștor fel de agitațiuni“.

Continuând Banffy se ocupă cu cesțiunile economice. El dăse, că trebuie reformată întreg sistemul de învățământ economic. Spre scopul acesta se vor institui în școlile populare catedre de învățători ambulanti etc.

Vorbind despre congrua preoților, dăse, că Majestatea Sa a aprobat îndrumările referitoare la conscrierea venitelor ecleziastice mai mari și mai mici. În legătură cu acesta s'au pregătit regulamentele speciale și ordinațiunile.

În cesțiunea autonomiei catolice guvernul a hotărât, ca în privința acosta să facă o propunere Majestății Sale pentru convocarea unui Congres.

Pe terenul învățământului poporal, guvernul a luat măsurile de lipsă pentru revizuirea legii despre învățământul poporal.

Banffy își sfârși vorbirea prin a dori Majestății Sale viață lungă pentru înflorirea și prosperarea patriei maghiare.

*

„Pester Lloyd“ ocupându-se în numărul său de azi cu vorbirea ministrului Banffy dăse următoarele:

Între toate proiectele de lege, pe cari le pregătește guvernul pentru proximitatea anului, nu există nici unul, care ar fi îndreptat contra agitatorilor socialiste și naționaliști. Nu e lipsă de legi excepționale! este devisa acestui guvern, căruia îi sunt de ajuns legile existente, mai ales pentru că stările din ținuturile cu locuitori de limbă amestecate într'atâta s'au îmbunătățit în lunile din urmă, încât se pare că totul motivată luarea în calcul politic a simțului trez și patriotic al naționalităților. De aceea bucuroș ne alăturăm la speranța ministrului-șef, că nu vor trebui create legi excepționale, cari tot-deuna se iau în vedere numai în cazuri extreme; și felicităm pe cabinet pentru hotărârea lui, de-a propune Majestății Sale grațierea agitatorilor osândiți pentru machinațiuni naționaliști.

Acesta este efluxul tot al aceleiași politice înțelepte, care făcuse nedăunător și congresul naționalităților prin faptul, că nu puse nici o piedică ținerei lui. Chiar în acea perplexitate, în care ajunseră arangerii amintitului congres prin faptul, că în realitate li-se permise ținerea congresului, și prin urmare trebuia să-l țină — vor ajunge acum martirii naționaliști, cărora grația regescă, ce va urma la îndemnul și la

capul val-vărtej, că nu-și poate hrăni bucuria și seninul sufletului privind-o și er privind-o.

Tatăl Măriorei era om aspru, inimă vârtosă și cruntă, era mai mult decât un Argus, și mai rău decât un Cerber. Pentru o lume întregă nu ar fi dat voie, ca „cineva“, fiă acel „cineva“ și mai abitar decât „ori-cine“, să pătă a-se apropia de eremitagiul fetei sale, să-l primască în casa sa, și să dea acestor inimă posibilitatea de a-se privi mai din apropiere.

Ionel soia acestea, și-l nelinișteau grozav, er Măriora să chibzuia și se învârtia cu mintea mereu, căuta pretexte întemplantore, fiă pentru a șterge pravul de pe ferestri, fiă de a așeza perdelele, intradevăr însă, pentru a-și putea privi iubitul. La salutul dulce al lui Ionel ea nici nu cuteza a răspunde; o simplă „salutare“, seu un nevinovat „mulțămesc“ ar fi fost de ajuns să se trezescă atențiunea tatălui său, ale cărui porniri le cunoscuse, și era mâncată de ele. Ca într'o adormire de simțuri străbătuse zilele de vre-o câțiva ani încoco.

(Va urma.)

propunerea întregului cabinet, le va lua de pe capetele venerabile aureole, exploatată nu arori pentru scopuri lucrative și de interes.

Pe cât de îmbucurătoare este hotărârea acosta, pe atât de îmbucurătoare este și motivarea ei, care constă în accentuarea, că spiritele acum întru atâta sunt de liniștite, încât agitatorii liberați din temniți nu mai pot fi periculoși. Se pare, ca și când cabinetul ar fi voit să le strige acestor agitatori de profesie: „Voi nu-mi veți se-duce mai mult pe nimeni!“

„Memorandul naționalităților“.

Sub titlul acesta „Magyar Hir-lap“ publică următoarea scrisoare, ce i-se trimite din Neoplanta:

Comitetul executiv de 9 membri al naționalităților, a cărui problemă este, de a lucra un memorandum comun, a hotărât, ca să înainteze acest memorandum regelui, oând cu ocazia mileniului congresele științifice internaționale se vor întruni la Budapesta.

Din izvor acreditat am informațiunea, că comisiunea pregătitoare, respective Dr. Polit, Mangra și Paul Mudron au decis, ca Memorandul să fiă predat Majestății Sale prin delegații unei deputațiuni monstre. Pentru crearea acestei deputațiuni monstre însă sunt de lipsă 20—30,000 florini, sumă, ce se va aduna prin contribuiri publice. Liga din Bucuresci a declarat adecă, cum că raporturile ei financiare sunt atât de sdruncinate, încât în cel mai bun caz n'ar pute să jertfescă spre acest scop decât 10,000 franci. Ce privește însă cheltuielile de călătorie ale comisiunei pregătitoare, respective ale domnilor Mudron și Mangra, acestea le va acoperi Liga din Bucuresci și clubul cehilor-tineri din Praga.

Se plănuiesc, ca cu ocazia înaintării Memorandului, cele trei naționalități să trimită la Budapesta fiă-care separat câte-o deputație de 1000 persoane. Tot atunci din Serbia, ca și din Croația, Bohemia și România se vor arangea mari excursiuni de plăcere la expoziția națională din Budapesta. Călătorii aceștia apoi s'ar uni cu deputația monstră a naționalităților, ca să aranjeze mari demonstrațiuni dinaintea palatului regesc.

Tote acestea le spune „Magyar Hir-lap“ c'un fel de siguranță uimitoare, creșându-se chiămată a sci și cunoscute toate tainele alianței dela 10 August. Scrisele ei le înregistrăm drept o curiozitate pentru cetitori.

„Tinerimea“ la Asociațiune.

Privitor la afacerea, ce s'a discutat sub acest titlu mai primim două întemplinări. Etă-le:

Domnule Redactor!

Vă am trimis o scrisoare cu scopul, de a lămuri unele chestiuni dela adunarea generală a Asociațiunei, pe cari D-Vostră le ați tractat în mod fals în „Gazeta Transilvaniei“. Ați publicat acea scrisoare însoțindu-o de o gramadă de aprecieri și constatări făcute toate inadins, ca cetitorii diarului D-Vostră să nu credă, ce eu le-am spus și să mă osândescă pe mine și pe cei 16 dela Asociațiune.

Nu mă ocup nici acum de felul, cum apreciați chestiunea, și nu reflectez nimic în această direcțiune.

Vă stă în voie să priviți lucrurile din partea și prin prisma, care vă vine la socotela, să faceți încercări de sofisme, să alegeți cât de triviale proverbe, fiă și germane, să bănuți, cum vă prescrie morala, să credeți și aceea, că în comitetul Asociațiunei au să fiă numai bărbați, cari au fost mulți ani membri — când vorba e de anumiți 30 și nu sciu câți după D-l Fr. L. Hosszu, — și nu de accia, cari sciu și pot lucra în așa fel, ca prin lucrarea lor să se realizeze, adevăratul scop al Asociațiunei, etc.; — nu mă amestec! Sciu, că e imposibil a capacita prin câte un răspuns de acesta pe omenii, cari s'au deja preocupatiunea lor. Țiu însă ca adevărul adevăr să rămână și să fie recunoscut de toți ori și unde s'ar ivi! Și decă și D-Vostră țineți la legea

acosta, Vă rog, să mă mai lăsați să vă spun ceva în interesul adevărului.

Se dăse în „Gazeta“: „forțe nenatural și cu totul de necredut este, ce ne spune d-sa (Blaga), că majoritatea comisiunei ar fi stăruit cu totă puterea, ba și cu fel de fel de amenințări“. Dér pentru-ce a ținut ședința comisiunei candidătore 2 ore? Pentru care persoane s'a discutat atât de mult, fiă-care ș'a ținut de datorință să țină vorbiri — până când am fost silit să declar, că nu primesc nici o moralizare, căci imi am convingerea mea, dela care nu abstau? Mă provoc chiar la d-l Muresianu, care e aci în o odaia a Redacțiunei. Causă: că se temeau de adunarea generală. De aceea se luora, să nu vină vot separat. După acosta mă provoc tot la densusul și la ceilalți și îi întreb: Nu e adevărat, că un membru al comisiunei, pare-mi-se d-l Dr. Oct. Russu, avocat în Sibiu, a amenințat, declarând, că are autorizația să ne spună, că decă d-l Bogdan va fi ales în comitet, toți membrii își dau dimisia, și nu se va pute constitui comitetul?!

Se mai dăse, că „eu cu colegul meu numai am amenințat cu votul separat, dér comisiunea n'a creșut, că voiu și executa amenințarea. Și d-l Bunea, credem, este un bărbat destul de versat cu asemenea lucruri, ca să nu trecă cu vederea un vot separat, decă acesta ar fi fost anunțat în totă forma și în mod clar și neîndoios în sinul comisiiei“. Nu întreb cât de „versat este d-l Bunea cu asemenea lucruri“ dér mă provoc la densusul și la toți ceilalți membri ai comisiunei, și susțin, că votul separat l'am anunțat în totă forma și în mod clar și neîndoios în sinul comisiunei. Și cu acosta am încheiat.

Brașov, 11 Septembrie st. n. 1895.

Dr. Iosif Blaga.

Duică mi-a trimis, să vă dau și declarația asta a lui Idem.

D-le Redactor! Relativ la espresia „combatanții Tribunei“ — espresia menită să inducă în erore publicul. — Vă rog a lua la cunoștință, că pe propunerile prezentate de mine este pusă și iscălitura unui redactor al — „Dreptății!“

Mai departe vă rog a însemna, că în comitetul Asociațiunii eu am sulevat chestiunea pusă de D-Vostră prin acea espresie și că acolo s'a constatat, că alegerea mea de membru suplent al acelu comitet are să fiă înțeleasă ca o considerare personală a mea, nu altfel.

Sibiu, 26 Aug. 1895.

G. Bogdan Duică.

Am dat loc și răspunsurilor de mai sus, ca să se vadă, că n'avem nici o preocupatiune față cu persoanele. Ne pare rău însă, că domni Blaga-Duică, vrând să-și scuse procederea lor nescusabilă la alegerea comitetului Asociațiunei, se acasă tot mai mult, se încurcă și se afundă tot mai tare în necorectitudinile lor.

D-l Blaga desfășură în această scrisoare a doua a sa o nemodestă surprindătoare și ni-se presentă pe de-asupra ca un om cu idei fixe.

Înainte de toate bate la ochi, că după ce noi am introdus observările noastre la prima scrisoare a d-sale cu declararea leală, că „nu tragem la îndoieală bunele intențiuni ale d-lui Blaga“, acesta vine acuma și ne învinovătește direct, că cu acele observări obiective am voit inadins să facem ca cetitorii diarului să-l osândescă pe d-sa și pe soții săi, prin urmare, că am lucrat cu rea intențiune. Vine și ne declară de „omeni preocupați, pe cari este imposibil a-i capacita cu câte un răspuns de acesta“.

Cu toate astea nu se sfiesce de a continua ast-fel: „Țin însă, ca adevărul adevăr să rămână și să fiă recunoscut de toți, ori și unde s'ar ivi! Și decă și D-voastră țineți la legea acosta, vă rog să mă lăsați etc.“

Mai întâiu ne denegă buna credință și ne declară incapabil de a

fi capacitați, er mai pe urmă tot — ca să-i primim răspunsul — mite condiționat, că am mai pu să ținem și noi la legea „ca adevărul, adevăr să rămână“.

În fața unei ast-fel de sfruntare a celor mai rudimentare preocupări de bunăcuviință, conduita noastră de sine dată. Coșul cu maculatură ne era la îndemână. Dér ni-am dat. Este bine și necesar, să se facă plină lumină asupra unor porniri din sinul nostru, periculoase deopotrivă înaintării și consolidării noastre în ore, porniri al căror motor nu este decât egoismul și îngâmfarea personală. Și am dat loc răspunsului.

Cu-o suverană condescendență d-l Blaga ne spune: „Vă stă în voie să priviți lucrurile din partea și prin prisma, care vă vine la socotela, să faceți încercări de sofisme... să bănuți cum vă prescrie morala“... etc.

Quod non! Așa înțelege d-l Blaga chiămarea diaristice noastre, ca să stea în voie fiă-căruia să scrie „cum îi vine la socotela“, făcând sofisme și bănuind cum îi place?

Atunci să ne dea voie să-i spunem, că se află într'o oribilă răucredință și că de aceea nici nu poate înțelege importanța principiară, care are discușiunea sulevată de articulele noastre intitulați: „Tinerimea la Asociațiune“.

Pote că d-nii Blaga-Duică după deprinderile d-lor să fiă adepți ai școlii eclecticismului, ce se lățește așa de îngrozitor între noi, și să credă, că și atunci, când pășese public, „pot privi lucrurile prin prisma, care le vine la socotela“, pot face „încercări de sofisme“ și pot „bănuți cum le prescrie morala“.

Noi însă îi asigurăm, că nu mai că nu aderăm la această școală a eclecticismului, dér o considerăm de cea mai infectă, de dușmană a morții a oricărei lucrări și întrupări sănătoase în sinul poporului nostru, de-o cangrenă periculoasă, care ar trebui să fiă ferită înainte de toate tinerimea noastră.

Chiămarea noastră diaristică ne dă odată n'am înțeles-o altfel, decât puind-o în modul cel mai rigoros sub controlul datoriei și disciplinei morale, ce trebuie să-o avem necurmat înaintea ochilor, după cea mai bună conștiință și înțelegerea noastră.

Nu stă prin urmare în voie să trăie ca să privim lucrurile prin prisma, care ne vine la socotela, să facem sofisme și să bănuim cum vrem pentru-că tractând o cesțiune de interes public și de însemnătate principiară, stăm față c'un public cititor care are și el o judecată, pe care trebuie să-o stimăm, er mai presă de toate nu putem scrie cum vom pentru-că conștiința datoriei noastre publicistice ne impune să judecăm lucrurile astfel, cum trebuie să fiă judecate după fapte, logică și principii.

În cazul de față cu atât de mult eram ținuti să nu trecem de ușor peste cele petrecute, cu toate aceste s'au petrecut în prezența unor adunări foarte numeroase, ai cărei membri formau lamura inteligenței noastre și cărora nu puteam să-i spunem câte verzi și uscate despre cele ce ei înșiși au esperiat.

Decă d-l Blaga a creșut prin concesiunea, ce ni-o face, de scrie cum ne vine la socotela, și să ne pute mai ușor motiva „neamăstecul“ seu tocmai în cesțiunea cea mai principială principiară, de care se trece în tăză — căci afacerile mici personice formeză numai partea negativă a secundară a cesțiunei — atunci să s'a înșelat.

Tocmai așa, precum noi ca d-nii risti suntem dator să descriem toate

le petrecute cu conștiințioasă și iubire de adevăr, este dator și să se lămurească procederea sa public; să și-o lămurească din punct de vedere principiar și nu numai cu povestiri despre ce a discutat și altul în comisiune, severșind două indiscrețiuni nepermise, și producând nisece pretinse fapte, cari nu au nici o importanță pentru judecarea cestiunei puse.

Cestiunea a fost și este: Dacă a putut fi permis și a putut fi consult, ca d-l Blaga și soțul său din comisiune să anunțe „vot separat” în adunare, pentru-că la votare, care s'a făcut în totă ordinea, s'au isbit cu candidatul lor Bogdan-Duică, ca să-l facă membru ordinar în comitet?

Dacă a fost permis și consult, ca d-lor să anunțe votul separat cu toate că aceeași comisiune, în concursul lor, a propus pe același Bogdan-Duică, ca membru suplent în comitet, așadără fără ca d-șii să fi protestat?

Dacă a fost permis și consult, ca d-lor să pună cestiunea înaintea adunării așa, că „nu d. Lebu, ci d. Duică”; să facă paralele între aceste două persoane în favorul candidaturii lor, când trebuia să lase la chibritura adunării, ca decă voia cu oricare să-l aibă pe d. Duică ca membru ordinar, să decidă ea pe cine să ștergă din listă spre a-i face loc?

Dacă a fost permis și cuviințios, ca d-l Bogdan-Duică însuși să sprijină votul separat înaintea adunării, să se recomande pe sine însuși, spund, că d-sa face literatură, ér d. Lebu se ocupă de problema cum se îngrășe mai bine pășunatul?

Dacă a fost permis și tolerabil din partea dumnealor, ca candidatul de avocat August Nicórá să vină și să anunțe adunării, că „vot separat” se face în numele grupului de 16, care pretinde să se țină numai de candidatul lui; și apoi să menințe, că decă nu se va satisface de bună voiă pretensiunii grupurilor, ei vor impune pretensiunea lor cu forța și eventual vor prezenta o altă listă?

Aceste și alte aparițiuni de felul acesta au fost și sunt de resolvent aici în mod principiar, și foarte puțin împórtă ce a discutat Stan ori în comisiune. Aici puteau să se și bată între ei cei 9 membri, decă nu privea pe adunare, ci numai și numai rezultatul hotărârilor comisiunii.

Dér d-l Blaga, care — în trecăt — nu documentază nici cel mai mic respect pentru meritele câștigate prin munca stăruitoare de ani de zile, trăesce cu idea fixă, că d-l Bogdan-Duică nu trebuie să aibă merite, că el se impune ca omul proidentțial al Asociațiunii, care „scie și poate lucra în așa fel, ca prin lucrarea lui să se realizeze adevăratul scop al Asociațiunii”.

Fórté bine. Acesta este credința personală a d-lui Blaga și în principiu acesta adevărat că-i stă în voiă să credă ce va voi. Dér nu-i stă nici decum în voiă să impună cu de-a viață această credință și altora, mai ales când nu poate să-o și justifice cum se cuvine prin dovediri convințitoare.

D-l Blaga s'a convins însuși de imposibilitatea unei asemenea încercări, deore-ce mărturisește, că în timp de două ore întregi n'a putut capacita, împreună cu colegul său, majoritatea din comisiune, care a crezut, că e de ajuns decă d. Duică va fi propus deocamdată ca membru suplent.

De ce atunci au voit d-lor cu tot prețul să-și reînnoiescă încercarea

în adunare, riscând de-a produce cea mai mare zarvă și încurcătură pentru o „chestiă” personală? Căci ori-cum vom lua lucrul, tot personală rămâne „chestia” d-lui Duică și tot dela aprețierea individuală atérnă judecarea ei.

Noi de pildă și acum suntem de părere, că d-l Alexandru Lebu a dat pe tererul economic dovediri, că scie și poate lucra în așa fel, ca prin lucrarea lui să se realizeze adevăratul scop al Asociațiunii, pe când d-l Bogdan-Duică n'a dat până acum asemenea dovediri pe terenul literar.

Cu celelalte nimicuri sulevate în mod indiscret de d-l Blaga nu ne mai ocupăm. Observăm numai, că afirmarea d-sale cu „amenințarea” cade eo ipso prin faptul, că aceeași comisiună a ales și propus pe d-l Bogdan-Duică ca membru suplent.

A făcut-o poate această comisiunea ca să fiă pace, dér d-lor vreocâtiva (nu toți cei 16), cari veniseră cu planul de a alege pe d-l Bogdan-Duică secretar I și redactor al foii Asociațiunii, nu s'au mulțămît și au voit războiu, însă când au văzut efectul procederei lor îngâmfate, s'au retras de bună voiă.

Acesta e adevăratul adevăr. Pentru ceea ce am scris noi în urma acesta luăm totă răspunderea, dér nu dăm voiă nimănui de a trage la îndoială buna noastră credință și imparțialitatea noastră cu simple bérfelii băbesci și fără a pute produce nici un argument solid și logic.

Cât pentru declarația d-lui Bogdan-Duică, ea vorbește numai în favorul nostru, deorece d-sa însuși recunósce, că cei subscriși la propunerile prezentate de d-șul, nu s'au privit ca grup separat, și că prin urmare d-sa și cu soții d-sale mai sus amintiți au abusat de acele subscrierii, când au prezentat înaintea adunării pe cei 16 ca „pe grupul tinereime”, care s'ar fi angajat într-o „chestiă” personală.

D-l Duică e mai precaut și a lăsat, ca d-l Blaga să-i scóte castanele arse din spuză, dér nici unul nici altul nu ne-au putut convinge, decât despre retăcita și înfumurata lor procedere, care nu poate fi nici decum compatibilă cu demnitatea tinereime, sub firma căreia s'a severșit.

Cu acesta am încheiat și noi această discuția, pe care, repetăm, domnii din cestiune făceau mai bine ca, sciindu-se cu musca pe căciulă, să nu-o provóce.

SCRIRILE DILEI.

— 31 August.

Ușa casei lui Horia. Sub acest titlu publică „Erdélyi Híradó” următoarea scire caracteristică: „Protopopul gr. or. din Cămpeni, care după cum se scie nu e te mare amic al Maghiarilor, se duse cu câte-va zile înainte la Vidra de sus. În comuna acesta se află casa născerei lui Nicolae Horia, unul dintre conducătorii revoluțiunii, ce s'a petrecut înainte cu 110 ani. Este o casă simplă dela sate, ai cărei păreți au început să se dărâne, ultraiștii însă privesc acest loc ca un sanctuar, și cu grămadă peregrinăză la el. Protopopul din Cămpeni încă a cercetat acest loc și, pentru-ca să scutescă ușa acelei case de nimice, o luă din țitini și o puse pe car, apoi o acoperi âmplându-și căruța cu lemne și plecă spre casă, declarând, că locul acelei uși este în biserică, și că el va dărui-o pentru biserică, ca să fiă păzită ca o moște, precum odinórá creștinii au păzit crucea cea sântă. Cine-va însă a denunțat acest lucru gendarmeriei, care a cerut dela fisolgabirul din Cămpeni îndrumări în privința celor ce are de făcut cu acest protopop cu rele intențiuni. Fisolgabirul Vlázsa János, care și el este Român, a luat cele mai aspre măsuri, ușa casei lui Horia a dus-o în locuința fisolgabiréscă și a tras la răspun-

dere pe protopopul, care a mărturisit, că el a adus acea ușă rea, ca s'o folosescă la grajd, dér n'a avut nici o intențiune ațită-tóre cu ea. Fisolgabirul continuă cu energică cercetarea, și peste câte-va zile vor fi ascultați martorii, cari au audít declarațiunea protopopului din Cămpeni.” — Va să dică șovinisti maghiari ar fi găsit și aici materiă la un proces pentru „agitare”? Suntem curiosi de-a scii, care este adevărata stare a lucrului?

—o—

Majestatea Sa la Clușiu. După cum anunță foile ungureso, cu ocaziunea venirii Majestății Sale la Clușiu privaților peste tot nu se vor da audiențe. Primate în audiență vor fi numai deputațiunile, al căror număr însă e fórté mare.

—o—

Proces de pressă. Foile din Clușiu spun, că la 25 Septemvre n. c. se va pertracta înainte curții cu jurați de-acolo un proces de pressă pentru vătămăre de onóre, intentat de Borosnyai Gábor și Balia Zombor contra domnului August A. Nicórá.

—o—

Retragerea fișpanului Maurer? „Magyarország” scrie: „Mihail Maurer, fișpanul comitatului Brașov, după cum din isvor sigur suntem informați, cât de curând se va retrage în pensiune. Retragerea fișpanului mai ales din partea Maghiarilor din Brașov e privită cu mare liniște, deore-ce Maurer a fost mai mare dușman al tendințelor maghiare (sic!), decât cel mai ultraist Sas „verde”.

—o—

Decorat. Inspectorul r. de școle al comitatului Brașov, Carol Kakujai, „ca recunósință pentru meritele câștigate pe terenul învățământului”, a fost decorat cu crucea de cavaler al ordinului Francisc Iosif.

—o—

5. Aplicarea multiplă. Nu există mijloc mai bun, care se poate aplica la diferite cazuri, ca Moll Franzbrantwein care alină durerile, întăresce nervii și mușchi întrebunțându-se ca adaos băi etc. O butelie 90 cr. se poate procura dinlic prin poste dela farmacistul A. Moll liferantu, curței din Viena Tuchlauben 9. În depourile din provincie se se cêră espresu preparatele lui Moll provódate cu marca de contravenție și subscriere.

Procesul pentru „agitare” al țéranilor români din Vinerea.

Deva, 9 Septemvre 1895.

(Coresp. part. a „Gaz. Trans.”)

(Fine)

Și acest proces criminal pentru agitația, séménă ca ou cu ou, cu celelalte procese de asemenea natură, și s'a sfârșit, ca toate celelalte procese pentru agitare. — S'a condamnat un țéran, ca să se înfrice și alții, cari ar outeza să fiă Români și să simtă românesc.

E fórté caracteristic, că și în procesul acesta, procurorul n'a putut afla decât doi martori, anume, pe cei doi gendarmi, cari patrulau prin satele de lângă Vinerea și cari înși-și figuréza ca denunțanți. — Dintre aceștia unul nu scie nici o bóbă românesce. Adecă judecat „pentru agitare” fără nici un martor acceptabil!

Curios lucru! Se dai în judecată pe cine-va, că agitéză o mulțime de ómeni și în public, și tu se nu ai alți martori, decât pe generóșii domni denunțatori!

E caracteristic și faptul, că telegrama inhibată s'a fost espedat la Clușiu când acușății încă nu erau judecați, adecă când sentența condamnatóre dela Clușiu încă nu era ridicată la valóre de drept, și prin urmare fapta acușăților încă nu era decretată ca faptă punibilă.

Mai caracteristic însă este genesa unui proces de agitare.

Procesele aceste, de comun se pun în curgere la porunci venite de sus. De sine se înțelege déră, că basa acestor procese este a-se căuta la cei ce vor să facă capital politic din ele, — prin urmare procesele aceste nu-și au isvorul în convicțiunile juridice de sine stătătoare, ci în porunca de sus, și se forțéză numai când politiciii au trebuințe de ele. Cu alte cu-

vinte „agitatorii” se ivesc numai când cei de sus au trebuință de ei.

Pentru aceea, mulți din cei îndrumați se întrec, care de care, să descopere și să facă cât mai mulți agitatori!

Apărătorul în procesul lui Ioan Herlea, a marcat fórté nimerit caracteristica proceselor pentru agitare, arătând în ce poziție genanta, ba chiar penibila ajuns în aceste procese atât procurorii, îndrumați de sus, cât și judecătorii, fire ar ei ori cât de independenți și imparțiali, când soiu, ce menire și urmări au acele procese. — Dér acușății, dise apărătorul, cu ce inimă se aședă pe banca acușăților, când sciu din capul locului, care este scopul și sfirșitul sigur al proceselor pentru agitare.

Un teatru formal e o asemenea pertractare finală. Se oetesce actul de acușățiune, făcut la propunerea procurorului, accentuându-se pasagele grave, — ér când se oetesce „motivele” actului formal se revóltă toți de unele expresiuni; — Maghiarii, pentru cele ce-i ating pe ei; ér Românii, pentru cele ce direct, séu indirect sună la adresa lor, și așa la primul act, procuror, juđi, acușăți, apărători și publicul de față primesc diverse impresiuni, devin toți într'un mod séu altul nervoși și iritați.

Apoi urmăză lupta — la ascultarea meritorilor — între procuror și apărător. Ajuns la vorbirea de acușă, procurorul — ori cât se încercă a-se sptăpâni, — nu poate să nu se folosescă de unele expresiuni, ce lovesc mai departe decât în acușăți, așa ca să se audă și în afară și până sus...

Nervositatea mai ales în public, — care la asemenea procese nu poate lipsi, — ajunge la culme, când apărătorul atinge córde fórté sensibile și are curagiul a reflecta la toate, arătând și dovedind micimea acușei și scopul, ce se urmăresce cu asemenea procese.

Procurorul sare în sus iritat, pretinđend îndrumarea la ordine séu amuțirea apărătorului; — președintele în perplesitate, juđii uitându-se unii la alții, publicul devenind neliniștit, ér acușății uitându-se cu mirare, că ce se întâmplă în giurul lor.

În fine se liniștesc toate, tribunalul se retrage, ca se aducă sentința. Dómne nu mă lăsa, ca în așa pozițiune și dispozițiune să fiu nevoit a judeca când-va asupra cuiva!

Trece un pătrar de órá, când președintele enunță:

Ioane, scaunul te judecă vinovat pentru telegrama ce ai trimis-o la Clușiu și pentru-că ai spus vorbe vătămătoare despre Ungurii și poliția din Clușiu; pentru acesta te pedepsește cu închisóre de trei luni s. c. l., ér pe voi Petru Vaideian și Ioan Dragotiel scaunul vă mântuesce, fiind-că nu este nici un martor, care să vă fi audít agitând, érá unieul martor, cărciumarul, dice, că atunoi ați fost morți de beți! Puteți merge!

Sérman guvern, réu trebuie să-ți stee acțiunile, când cu asemenea procese vréi să-ți cărpesci politica de stat!

C.

DIVERSE.

Cum se fac novelele în America. O pertractare ținută la o curte cu jurați din America ne descopere secretul fabricării novelor în noul continent. O scriitoare (poetă?) ajunsă înaintea judecătorilor, de bună sémă că pentru vre-o datoriă neplătită, unde spuse următoarele: Am scris o novelă din care am vëndut 100.000 esemplare, pentru care am căpétat 1000 dolari. Am tipărit o altă carte, în 50.000 esemplare, care mi-a adus venit de 250 dolari. Din această sumă nu m'am putut susține; fui silită ca să intru la o fabrică de novele pre lângă o plată săptămănală de 40 dolari; aici își pun în mână scheletul sec al unei istorii și mai seoi, érá eu sunt silită a face dintr'ênsa o novelă, și încă tot la 14 zile să fie gata.

Proprietar: Dr. Aurel Mureșianu.

Redactor responsabil: Gregoriu Maior.

Cursul la bursa din Viena.

Din 11 Septembrie 1895.

Table with 2 columns: Item description (e.g., Renta ung. de aur 4%, Impr. căil. fer. ung. in aur 4 1/2%) and Price/Value.

Cursul pietei Brasov.

Din 12 Septembrie 1895.

Table with 3 columns: Item description (e.g., Bancnote rom. Cump., Argint român. Cump.), Buy/Sell status, and Price/Value.

Praturile-Seidlitz ale lui Moll

Veritabile numai, decât făcarea cutiă este provădută cu marca de apărare a lui A. Moll și cu subscrierea sa.

Prin efectul de leuire durabilă al Praturilor-Seidlitz de A. Moll în contra greutăților celor mai cerbicele la stomach și pânțec, în contra cărceilor și acrelei la stomach, constipațiunii cronice, suferinței de ficat, congestiunii de sânge, haemoroidelor și a celor mai diferite bôle femeesci a luat acest medicament de casă o răspândire, ce crește mereu de mai multe decenii încôce.

Falsificațiunile se vor urmări pe cale juridică.

Franzbranntwein și sare a lui Moll.

Veritabilu numai, decât fiecare sticlă este provădută cu marca de scutire și cu plumbul lui A. Moll.

Franzbranntwein-ul și sarea este foarte bine cunoscută ca un remediu popular cu deosebire prin tras (frotat) alină durerile de șoldină și reumatism și a altor urmări de rēcălă. Prețul unei sticle-originale plumbate 90 cr.

Apă de gură-Salicyl a lui Moll.

(Pe baza de natron Acid-salicylicu)

La întrebuintarea dîlnică, cu deosebire importantă pentru copii de orice etate și adulți, asigură această apă de gură conservarea sănătôsă și mai departe a dinților. Prețul sticlei provădute cu marca de apărare a lui A. Moll 60 cr.

Trimiterea principală prin

Farmacistul A. MOLL,

c. și r. furnisor al curții imperiale Viena, Tuchlauben 9

Comande din provinciă se efectuează dîlnic prin rambursă postală.

La depozite se se ceră anumit preparatele provădute cu iscălitura și marca de apărare a lui A. MOLL.

Depozite în Brașov: la d-nii farmaciști Ferd. Jekelius, Victor Roth, Franz Kellemen și Ed. Kugler, engros la D. Eremia Nepoții, J. L. & A. Hesshaimer, Teutsch & Tartler, Fritz Geisberger.

PUBLICAȚIUNE.

Având subscrisa eforiă școlară trebuință de 150 stângini de lemne de fag de ars pentru băile ei de abur, vană și tuși, din Brașov, escrie prin această licitațiune minuendă prin oferte în scris și verbalitate.

Ofertele sunt a se adresa la „Eforia școlilor centrale române gr. or. din Brașov,“ până la 1 Octombvre st. n. 1895. Licitația verbală va avé loc în 2 Octombvre a. c. la 10 ore înainte de amedi, în cancelaria eforiei. — Ofertele vor cuprinde și de-

scrierea lemnelor după lungime și calitate.

Oferenții vor fi datorți înaintea de terminul licitațiunii a aduce de un stângin de lemne de probă, ce se vor plăti deosebit după prețurile pieței.

Lemnele nu se vor aduce deodată, ci în mai multe rânduri după cum liferantul va fi avisat de partea subscrisei eforiei.

Brașov, 9 Sept. 1895.

Eforia școlilor centrale române gr. or. din Brașov

Băeți de școlă

se primesce la o familie amplotat fără copii, ce locuesc în Brașov strada Năsipului Nr. 2, aproape de gimnasiul român, în cost de cartir, pe lângă o îngrijire foarte conscientiôsă.

Numere singurate din „Gazeta Transilvanie“ și 5 cr. se pot cumpăra la librăria Nicolae Ciurcu.

Mersul trenurilor

pe liniile orientale ale căii ferate de stat r. u. valabil din 1 Mai 1895.

Budapesta - Predeal

Large table showing train schedules between Budapest and Predeal, including station names, train types, and times.

Cucerdea - Oșorheiu - Regh.-săsesc.

Table showing train schedules between Cucerdea, Oșorheiu, and Regh.-săsesc.

Ghiriș - Turda

Table showing train schedules between Ghiriș and Turda.

Copșa-mică - Sibiu - Avrig - Făgăraș

Table showing train schedules between Copșa-mică, Sibiu, Avrig, and Făgăraș.

Simeria (Pisli) - Hunedóra

Table showing train schedules between Simeria (Pisli) and Hunedóra.

Brașov - Zărnești

Table showing train schedules between Brașov and Zărnești.

Mureș - Ludoș - Bistrița

Table showing train schedules between Mureș, Ludoș, and Bistrița.

Arad - Timișóra

Table showing train schedules between Arad and Timișóra.

Careii-mari - Zelău

Table showing train schedules between Careii-mari and Zelău.

Sighișóra - Odorheiu-săcuesc

Table showing train schedules between Sighișóra and Odorheiu-săcuesc.

Nota: Orele însemnate în stânga stațiunilor suat a se ceti de sus în jos, cele însemnate în dreapta de jos în sus. — Numerii încuadrați cu linii mai negre însemnă orele de noapte.